

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zyschrif für üsi schwyzerische Mundarte

Band: 26 (1964)

Heft: 2

Artikel: Der Bärner Dichter Hans Zulliger

Autor: Jäggi, Beat

DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-190743>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften auf E-Periodica. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen sowie auf Social Media-Kanälen oder Webseiten ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. [Mehr erfahren](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. La reproduction d'images dans des publications imprimées ou en ligne ainsi que sur des canaux de médias sociaux ou des sites web n'est autorisée qu'avec l'accord préalable des détenteurs des droits. [En savoir plus](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. Publishing images in print and online publications, as well as on social media channels or websites, is only permitted with the prior consent of the rights holders. [Find out more](#)

Download PDF: 05.08.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Zytschrift
für üses Schwyzerdütsch
Erschynt 4 mal im Jahr

26. Jahrgang
Nr. 2 im Novämber 1964

Gründer: Dr. phil. G. Schmid †,
Fryburg im Uechtland
Redaktion: Beat Jäggi, Bärn 18
Verlag und Druck «Schwyzerlüt»:
Buechdruckerei Weiss + Co.
Affoltere am Albis (Züri)
Abonnemänt Fr. 8.—,
Einzelprys Fr. 4.—

Der Bärner Dichter Hans Zulliger

Wenn me der Name *Hans Zulliger* list oder ghört,
dänke die meischte a berühmt Chinderpsycholog,
wo bis as Meer aben e begährte Ma worden isch. I
weler grosse Stadt het er nit scho syni Vorträg gha
über schwirigi Chind, übers Seeleläbe vo de Schuel-
chind, wie me em Gwüsse vom Chind chönnt uf
d Spur cho.... Jo, me chönnt paar Syte voll Title
verschribe, me chäm a keis Bord. Zäntume, wo me
ne rüeft, hets gtosse volli Sääl. Im Düütschen usse
hei sie färn im Herbscht d Lüt ömel no lang nit alli
yne brocht. Me het zwe Öbe müesse ufs Tapet bringe.
Der glych Zuelauf cha men aber au i de Schwyzerdörfer gwahre, ... säge mer uf em Holzbode. Worum
so ne Respäkt vorem Referänt? Das isch öppe gly er-
rote. Der Hans Zulliger het öppis z säge und das was
er seit und wien er s seit, isch geicht uf jedes Wort.
Es grosses Wüsse, e rychi Erfahrig drücke de Vorträge
der Stämpfel uf. Nit numen i der Schwyz, nei, i allne
Heere Ländere stoht me hüt vor em Rätsel *Chind*.
Drum muess me si nit verwundere, wenn so vil Vät-
ter und Müeter em Hans Zulliger schier fascht a de
Lippe hangen und Wort für Wort vo ihm chüschtige.

Wie scho so mängem «Pionier», het men au ihm useme Provinzlergesicht usen i der Schwyz zerscht nit welle lose. S Usland, d Frömdi, hei syne Landslüte müessee säge, was in em steckt, und was er cha. Item, der Hans Zulliger het de «Seldwila»-Mönsche s churzsichtige Wäse mit eme philosophische Lächle scho lang verzogen und vergässe.

Mir voo der Zytschrift «Schwyzerlüt» können aber der Psycholog und Chinderpsychiater no vonere andere Syte. Nit erscht hüt und geschter, nei syt mängem Johr wüsse mir, wie prächtig der Hans Zulliger sy Fäderen au i der Bärndütsche Dichtig füehrt. E chäche, suubere und chüschtige Dialäkt isch ihm agebore. Bsunderi Chraft lyt i syner Lyrik. Wenn i der Hans Zulliger hüt as der bescht Bärner Mundart-Lyriker härestelle, tueni das mit Überzügig. Wo mer vor paar Wuche z Bärn über d Nöt und Sorge vo der Dialäktliteratur gredt hei, hani der Name Hans Zulliger *luut* und *dütlig* gseit. Gfreut hets mi, wien i grad vo der Akademiker-Syte här flott unterstützt worde bi im mym Glauben as Chönne vo däm Dichter.

Am 21. Horner 1895 isch der Hans Zuliger z Mett by Biel – im Bärner Seeland – uf d Wält cho. Vatter und Mueter hei hert drahi müessee mit Wärche für vier Buebe dure z bringe und sie loh z schuele. Es chlys Buurewäse näbeby het der nötig Zuestupf no gäh, derwylen ass der Vatter i der Ysebahnwärkstatt z Biel s Brot verdienet und d Mueter usere Diamantschlyferei suur verdieneti Franke heibrocht het.

I der Famili Zulliger isch *eis* klar gsi, ass «läbe» Schaffe heisst. No der Primarschuel z Mett, übers Progymnasium z Biel hets em Hans gottlob is Staats-Seminar Hofwil glängt.

Vo 1912 a isch er bis zu syner Pensionierig Lehrer blibe z Ittige, ganz i der Nöchi vo Bärn.

Es muess für die vile Bueben und Meitschi i allne dene Johre es bsunders Glück bedütet hat, eme

Lehrer dürfen i d Auge z luege, wo sie Härgüeti und
s Verstoh hei chönne läse drinne.

Der Dichter isch erwachet. Derby het er nit numen
usem Volle gschöpf, er het au gäh und de no wie
vil.

I sonere Schuelstube dürfe der Chnopf uftue, muess
für mängs Chindermüet e Säge sy. Nume dört, wo
s Chind verstande wird, wo me Geduld het, gohts
obsig. Em Hans Zulliger sys wunderbare Gheimnis
isch dur füfzg Johr dure gäng s gyche blibe: ufem
nöchschte Wäg, inere eifache, dütlige Sproch, wo alli
verstöh, a die Chlyne und a die Grosse anecho. Nüt
do vo obenabe, nüt do vo der Ehredokter vürechehre,
wo nem d Universität z Bärn gäh het. Mönsche wo
öppis si und öppis chönne, hei das alls nit nötig.

Und nume wyl är au einisch z grächtem hetdürfe
Chind sy, ischs für ihn liechter gsi, dene, wo men
ihm später avertrauet het, s glyche z gäh: glückligi
Chinderjohr mit der Natur, . . . i der Natur. Wunder-
schön muess sy Seeländer Buebezyt gsi sy. A de Bäch-
line noh hets ne zoge. Luschtigi Wasserredli si gmod-
let worde, chlyni Seeli und Chrinne mit neue Wasser-
läuf. Buebehärz, was wottsch no meh! — Geisse
hüete, ass sie nit i d Chabisplätz uf d Schnausi hei
chönne goh. Oder dänke mer a d Wydlistöck am Ni-
dau Büre-Kanal gägem Dörfli Schwadernau zue. Dört
drunder isch der Hans Zulliger mit syne Gspahne
syni erschte Schwümmkünscht goh usedüftele. Wie
herrlech müesse die saftige Pfluume gsi sy, wo d
Buebe dozmol heimlig abegschüttlet und d Hosecke
dermit vollgstopfet hei. I dere prächtige Wält isch
s spöttere Dichtertalänt gformet worde. Drum gwahret
mes au i den erschte und i de letschte Zulliger-Ge-
dicht, wie stark d Seeländer Bilder dene Värse voll
Musig und voll Seel s Profil gäbe.

Es wär ungrächt, wenn me i dä Meie, wo mer em
Dichter e chly verspötet zu sym sibezgischte Geburts-
tag wei büschele, nit au es paar Blueme für sy liebi

Frau tät stecke. Sie, die fruecheri Lehreri vo Bütschel ufem Längebärg, het em Hans Zulliger Schritt für Schritt ghulfe, der Wäg sueche. A ihrem Verstoh, a ihrer Härzgüeti isch er gwachse und dä Ma worde, wo me hüt bis wyt über d Schwyzergrenzen use, — ebe bis as Meer abe, — däwäg achtet und gärn het. Üsi Dichter-Nummere sell e Wägywyser sy zu de Wärk vom Hans Zulliger. E grossartigi Biographie isch färn im Verag Hans Hueber z Bärn usecho. En Profässer Werner Kasser isch s grote, sym fruechere Gspahne us der Seeländer Buebezty mit feuf wytere dankbare Wüsseschafter üs es Porträt z gäh, wie mes chuum schöner und dütlicher chönnt wünsche. Das Buech ghört i d Händ vo allne, wo überhaupt mit Chind z tue hei.

Liebi «Schwyzerlüt»-Läser und Fründe, froget i de Buechhandlige no de Wärk vom Hans Zulliger. Uf de hindere Syte vo däm Heft cha me gseh, was alls druckt worden isch.

Bärn, im Augschte 1964

Eue Redakter: *Beat Jäggi*